

Protest radnika Želvoza

Privatizacija u Srbiji

Karta u jednom smeru

Ekonomisti ocenjuju da je prodato što se prodati moglo, a da za kompanije koje su „izvisile“ u srpskoj decenijskoj privatizaciji svetle budućnosti nema, uprkos predizbornim najavama da se čeka takozvani treći talas privatizacije. Mnogo realniji scenario je odlazak u stečaj. Oko 400.000 ljudi je ostalo bez posla, gotovo trećina ugovora je raskinuto (650 od oko 2.300), dok privatizaciju i dalje čeka 537 firmi koje su neuspešno nudene na prodaju ili su u restrukturiranju

Ivana Ristić (ivana.ristic@emg.rs)

Da ima političke volje, već sutra bi još oko 1.000 kompanija u Srbiji otišlo u stečaj. Toliko njih ostaje kad se od broja bezuspešno nudenih kupcima (537) ili nesrečno privatizovanih, čiji su ugovori raskinuti (650) oduzme optimistična procena Agencije za privatizaciju da još oko 200 njih može biti privatizovano.

Iako vlasti stalno najavljuju da se za te firme traže strateški partneri, čeka ju novi kupci ili država osmišljava re-

strukturiranje, istina je verovatno bliža scenariju da se u uslovima krize, kad nema viška novca, on svakako ne ulaže u kompanije čija je tehnologija zastarela dok su se dugovi gomilali, a zaposleni štrajkuju zbog bezizlaza. Ekonomisti ocenjuju da je prodato što se prodati moglo, a da za kompanije koje su „izvisile“ u srpskoj decenijskoj privatizaciji svetle budućnosti nema uprkos predizbornim najavama da se čeka takozvani treći talas privatiza-

cije. Mnogo realniji scenario je odlazak u stečaj.

„Što je prodato, prodato je“, poručuje ekonomista Boško Mijatović. On dodaje da sad samo nema političke volje da se zasuču rukavi i okonča stvar. „Zakon o stečaju je najbolja mogućnost, koja mora biti iskorišćena za preostale firme“, kaže za Ekonom:east magazin Mijatović.

On ističe da je očigledno reč o lošim firmama s dugovima, zastarelom teh-